

N°. 16. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

5te Møde.

Løvedagen d. 19. Martz.

(Forts.).

Notvitt (fortsat): Derimod vil jeg paapege en anden Fare, nemlig den i so-lerede Tilstand, hvort Riget muligens der-ved vil komme, og som den ærede Rigsdags- mand, der sidst talte, troede var saa aldeles intetstgønde og latterlig, at han spurgte, om Nogen for Alvor vilde troe, at Communica- tionsveiene vilde blive standse, eller Danmark hindres i at udføre sit Korn og Dvæg til an- dre Lande. Nei! om en saadan Isolering vil der vistnok aldeles ikke blive Tale, men derimod kunde der nok blive Spørgsmaal om, naar det kongelige Budskab, som er anerkjendt af de contraherende Magter, ikke antages, om da Danmark ikke derved vil stille sig paa et saadant isoleret Standpunkt, at de fremmede Magter, naar Conflicten atter opstaae, naar der opstaae nye Stridigheder med Udlandet, eller Stridigheder i vort eget Land, om da — siger jeg — Stormagterne, naar vi atter tyede til dem, ikke vilde svare os: Vi kunne ikke ind- lade os i diplomatiske Underhandlinger med Eder, thi I holde ikke de Tractater, som ere blevne indgaaede (Hør! Hysen). Ja, det viser Erfaringen, og den Fare er stor, og den er i særdeleshed stor for et lille Land som Danmark. (Ja! Hysen. Flere Stemmer: Vi holde Tractaterne!). De Herrer sige, at de holde Tractaterne. Ja! De holde dem paa Deres egen Maade (Hør!). De ville tage det ene, men ikke tage det andet Stykke med, skjøndt det er paavist, at Ministeriet, som har indgaaet Tractaterne, har opfattet dem paa den af Ministeriet angivne Maade, og at de contraherende Magter, som have affuttet Trac-

taterne, have opfattet dem paa samme Maade (Hysen. Jo! Start Bevægelse. Røe: Jo, det er bevist! Formanden ringer). Det er altsaa en af de store Farer, jeg seer i at nægte Sanc- tion til det kongelige Budskab. Men der er endnu en anden Fare, som jeg ikke anseer for mindre. Det vil erindres, at Hs. Majestæt Keiseren af Rusland udtrykkeligt har givet sin Renunciation til Fordeel for Prinds Christian og hans mandlige Et, i Tilfælde af, at den paatænkte Combination kom i Stand. Nu sige vel de Herrer: Ja, naar vi give Samtykke til, at Prinds Christian bliver Thronfølger, saa er Combinationen kommen i Stand (Ja!), ja, efter deres Opfatning, mine Herrer! men ikke efter de contraherende Magters Opfattelse, og de have den afgjørende Stemme i denne Sag. Combinationen er naturligviis kun fuldstændigt kommen i Stand, naar de contraherende Parter erkende, at Trac- taterne fuldstændigt ere opfyldte, men, naar disse Magter erklære, at Arveløvens Ophævelse ligger i Tractaterne, saa kan det virkelig ikke nytte, at De Herrer herhjemme stride imod, og sige, at det ikke er saa, og altsaa er Faren den, naar det kongelige Budskab ikke antages, at saa kan Keiseren af Rusland — jeg siger ikke, at han vil — med god Føie trække sig tilbage, og da have vi igjen den samme Ustik- kerhed, Uvished og Fare med Hensyn til Arve- følgen som tidligere. (Hør! Hør! Hysen!)

Af disse Grunde skal jeg saaledes opfordre enhver Rigsdagsmand til ubetinget at give sin Stemme til det kongelige Arvebudskabs Antagelse (Hysen! Bravo! Hør!).

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed slutte Forhandlin- gerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt paa Mandag Kl. 12 saaledes: